

חפש

הדפסה

[מדינת ישראל](#)

נגד

[כהן חדד](#)

מדינת ישראל נ' כהן חדד

בפני
כב' השופטת דנה כהן-לקח

מאשימה

מדינת ישראל

נגד

נאשם

שמעון כהן חדד

החלטה

לפני בקשה לארכת מגבלה אשר הוטלה על המשיב במסגרת צו פיקוח שניתן בהחלטת השופט ל-רן מיום 4.10.2011, בהתאם לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: חוק ההגנה על הציבור או החוק).

רקע

1. ביום 8.7.2009 הורשע המשיב, לאחר שמיעת ראיות, בשלושה אישומים שעניינם עשיית מעשים מגונים בשלושה קטינים בני שני המינים. על-פי האישום הראשון, ביום 24.9.2008, בשכונת נווה יעקב בירושלים, קבעה ר.ג., ילידת 2001 (להלן: המתלוננת) להיפגש עם חברתה בקרבת מקום מגוריו של המשיב. משלא עלה בידה למצוא את חברתה במקום המפגש, החלה המתלוננת להתקדם לעבר בית חברתה. בדרכה פגשה המתלוננת באקראי במשיב, אשר הציע לה את עזרתו. המתלוננת הלכה אחרי המשיב בתוך בניין מגוריו, ובדרכם, בחדר המדרגות בבניין, אחז המשיב במתלוננת מאחור וחיכך את איבר מינו בישבנה, על אף שזו ביקשה שיחדל. על-פי האישום השני, במהלך כשנתיים ימים, בשנים 2005-2007, שימש המשיב כמלמד לגיל הרך במסגרת תלמוד תורה בנווה יעקב בירושלים. במהלך התקופה האמורה לימד המשיב, בין היתר, את ד.ב.ח., יליד 2000 (להלן: המתלונן). בתקופה הרלוונטית, במספר מועדים, הורה המשיב למתלונן לשכב על שולחן בתלמוד תורה ובעוד הקטין שוכב על גבו על השולחן, נשכב המשיב על המתלונן, חיכך את איבר מינו באיבר מינו של הקטין ונישק אותו על פיו, תוך החדרת לשונו לפיו של הקטין. המשיב חזר על פעולות אלה גם בחדר השיחות בתלמוד התורה. בנוסף, במספר הזדמנויות, חיבק המשיב את המתלונן ונישקו על פיו, תוך החדרת לשונו לפיו. על-פי האישום השלישי, בין התאריכים 10.7.2002-10.4.2002 שימש המשיב כמלמד לגיל הרך במסגרת תלמוד תורה בקרית יובל בירושלים. במהלך התקופה האמורה לימד המשיב, בין היתר, את ל.מ., יליד 1996 (להלן: המתלונן). בתקופה זו, במספר מועדים, השכיב המשיב את המתלונן על שולחן בתלמוד התורה, נשכב מעליו וחיכך את איבר מינו באיבר מינו של הקטין. בנוסף, במספר מועדים, חיבק המשיב את המתלונן ונישקו על פיו. בגזר-דין, אשר ניתן על-ידי כב' השופט ל-רן ביום 13.10.2009, הוטלו על המשיב 24 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על תנאי וכן פיצוי לכל אחד ממתלוננים על סך 7,500 ₪.

2. בטרם שוחרר המשיב ממאסר, הוגשה בקשה להוצאת צו פיקוח ומעקב בעניינו של המשיב לכב' השופט ל-רן. ביום 12.7.2011 הורה השופט ל-רן על הוצאת צו פיקוח זמני בעניינו של המשיב. ביום 4.10.2011 הוצא צו פיקוח ומעקב קבוע בעניינו של המשיב למשך ארבע שנים, בהתאם לתנאים כדלקמן: שיתוף פעולה עם קצין הפיקוח, חובת קיום מפגשים עם קצין הפיקוח במועדים ובתדירות שיקבע קצין הפיקוח מעת לעת.

איסור יצירת קשר עם קורבנות העבירה.

איסור התחברות עם קטינים. איסור לשהות ביחידות עם קטינים.

הרחקה ממקומות כינוס ייחודיים לקטינים כגון: תלמודי תורה, בת-ספר, גני ילדים, פארקים וגינות משחקים המיועדים לקטינים וכן כל מקום ריכוז של קטינים. קבלת אישור קצין פיקוח למקום עבודה בין בתמורה ובין בהתנדבות.

כן ניתנו לקצין הפיקוח סמכויות לפי סעיף 18(א)(1)(2)(3)(4)(8) לחוק.

בנוסף, הוטלה על המשיב הגבלה לפיה יוכל לשהות עם קטינים שהינם בני משפחה מהמעגל הקרוב בנוכחות בגיר נוסף המודע לעבירה ולמגבלה. נקבע כי מגבלה זו תהיה בתוקף למשך 12 חודשים בלבד "שבסיומם יוערך המצב מחדש". כעת מונחת לפני בקשת המדינה לארכת תוקפה של המגבלה האמורה.

3. בדיון הקודם שהתקיים בפני ביום 10.7.2013, הוריתי על מינוי סגור מטעם הסגנוריה הציבורית למשיב. לצד זאת, נוכח הערכת המסוכנות העדכנית והמלצות יחידת הפיקוח העדכנית, ניתן צו ארעי המורה על הארכת ההגבלה הנדונה, לפיה המשיב יוכל לשהות בנוכחותם של קטינים בני משפחה מהמעגל הקרוב רק כאשר נוכח איתו באופן צמוד בגיר נוסף המודע לעבירה ולמגבלה. זאת, עד לקיום דיון בבקשה.

הערכת המסוכנות העדכנית והמלצות יחידת הפיקוח

4. מהערכת המסוכנות מיום 1.7.2013 עולה כי המשיב הינו בן 48, נשוי, אב לחמישה ילדים, סב לארבעה נכדים ועובד כיום כמטפל בקשישים. התרשמות המרכז להערכת מסוכנות היא כי מדובר בעבריין מין רצידיביסט, אשר למרות שנעצר פעמיים (בשנת 2002 ובשנת 2007) המשיך לבצע עבירות עד למעצרו בשנת 2008. עוד עולה מהערכת המסוכנות, כי לאחר שחרורו של המשיב ממאסר, הוא הפר את תנאי הפיקוח שהוטלו עליו בכך שעבד במשך מספר חודשים כמלווה הסעות של ילדים בעלי מוגבלויות. בעקבות זאת, נעצר, נשפט ורצה מאסר בפועל בגין הפרת תנאי פיקוח. ההתרשמות היא כי התנהלות זו של המשיב מלמדת שהוא מתקשה לשלוט בדחפיו המיניים ולעמוד בגבולות. זאת ועוד; המשיב במגלה טעויות חשיבה כגון מינימליזציה לחומרת מעשיו ולכמות הפגיעות בקורבנות וכן ייחוס הדדיות לקורבנות. ההתרשמות היא כי המשיב סובל מנטייה מינית פדופילית. בנוסף, מערכת המתיחה המשפחתית של המשיב הינה לקויה, ואינה יכולה לסייע לו להתמודד עם בעיות וקשיים כמו גם להימנע מכניסה למצבי סיכון. בהתחשב בכל אלה, נקבע כי רמת המסוכנות המינית נותרה גבוהה. בנוסף, צוין כי לא קיימת סיבה לשינוי תנאי הפיקוח שהושטו על המשיב.

אשר להמלצה העדכנית מטעם יחידת הפיקוח מיום 7.7.2013 – יחידת הפיקוח עמדה על הנתונים העולים מהערכת המסוכנות העדכנית, ובעיקרם רמת המסוכנות הגבוהה; היותו של המשיב עבריין מין רצדיביסט שלשאלת מערכת המסוכנות האם עולה במחשבותיו הרצון לעשות משהו מיני עם ילד, השיב כי "אולי יכול להיות... יכול להיות שאם אני אהיה עם ילד לבד זה יתעורר"; הפרת תנאי הפיקוח; קיומה של מערכת תמיכה משפחתית לקויה; והיותו של צו הפיקוח גורם מרתיע. בהתחשב בכל אלה, עמדת יחידת הפיקוח היא כי יש להאריך את המגבלה נשוא בקשה זו עד לתום תקופת צו הפיקוח.

טיעוני הצדדים

5. המבקשת חזרה על האמור בבקשה ועל עמדת הגורמים המקצועיים, וביקשה להאריך את המגבלה נשוא הבקשה עד לתום תקופתו של צו הפיקוח הקבוע. מנגד, הסגור טען כי המסגרת הדינית הינה בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 23 לחוק. לטענתו, לא חלה התפתחות המצדקה הארכת תקופת המגבלה. עוד עמד הסגור על הפגיעה הקשה שיש במגבלה דנן לגבי המשיב; על כך שלתקופת-ביניים פקע תוקף המגבלה בלא שאירע דבר; ועל כך שניתן לכל הפחות לאפשר למשיב לשהות עם בנו הקטין לבד שגילו מעל לגיל 14. בהקשר זה, הדגיש בא-כוח המשיב כי מרשו לא הורשע בעבירות מין בתוך המשפחה.

דיון והכרעה

6. חוק ההגנה על הציבור נועד להגן ולהבטיח את שלום הציבור מפני ביצוע עבירת מין נוספת על-ידי עבריין המין. בהתאם לסעיף 13 לחוק ניתן להטיל על עבריין המין תנאים שונים שעניינם עמידה בקשר רציף עם יחידת הפיקוח וכן הגבלות שונות, אשר תכליתם מניעת חזרה על ביצוע העבירות. כמו-כן, החוק מעניק ליחידת הפיקוח סמכויות שונות לצורך ביצוע תפקידי הפיקוח והמעקב. התנאים, ההגבלות והסמכויות המוסדרים בחוק ההגנה על הציבור כוללים, מעצם הווייתם, פגיעה מסוימת בחירותו של הפרט. על-כן, יש לוודא כי מתן הצו לא יפגע בעבריין המין מעבר למידה הנדרשת. בהתחשב בכך, קבע המחוקק כי תוקפו של צו הפיקוח לא יעלה על חמש שנים ואף קבע כי במידה וניתן צו לתקופה קצרה יותר, ניתן יהיה להאריכו על סמך הערכת מסוכנות עדכנית, אם סבר כי בית-המשפט כי המסוכנות הנובעת מעבריין המין אינה נמוכה.

7. אשר למקרה שלפני – כב' השופט ל-רן הגביל מלכתחילה את תקופת ההגבלה הנדונה לשנה, אולם קבע כי בסיימה יוערך המצב מחדש, וכך נעשה לפניו בדיון היום. מחד גיסא, התחשבתי בכך שמאז האירועים בגינם הורשע, לא הורשע המשיב בעבירת מין נוספת; ובכך שהמשיב התייבץ למפגשים ביחידת הפיקוח ואף התייבץ במרכז להערכת מסוכנות לצורך הערכת חוות-דעת עדכנית כנדרש. עוד התחשבתי בכך שהמגבלה בדבר שהיית המשיב עם קטינים בני משפחתו בנוכחות בגיר נוסף, פוגעת בחירותו של המשיב, בעיקר נוכח היותו סב לנכדים קטנים. מאידך גיסא, נתתי דעתי לנתונים העולים מהערכת המסוכנות העדכנית בעניינו של המשיב, לפיה המשיב סובל מנטייה מינית פדופילית. המשיב מתקשה לשלוט בדחפיו המיניים ולעמוד בגבולות וניכר כי המערכת המשפחתית הסובבת אותו אינה יכולה לסייע לו להתמודד עם קשייו ולמנוע מבעדו להיכנס למצבי סיכון. זאת ועוד; המשיב הפר את תנאי הפיקוח אשר הוטלו עליו במסגרת צו הפיקוח שניתן בעניינו, ועבד במשך כחמישה חודשים כמלווה הסעות של ילדים אוטיסטים מבלי לדווח על כך ליחידת הפיקוח ומבלי לקבל את אישורה כנדרש. בגין מעשיו אלה, המשיב נעצר, נשפט ואף ריצה עונש מאסר בפועל למשך 31 יום. ברור כי מדובר בהתפתחות העומדת לחובת המשיב מאז הדיון אצל כב' השופט ל-רן. זאת ועוד; המשיב עצמו השיב למערכת המסוכנות כי בנסיבות מסוימות, אין לשלול אפשרות כי הוא ישוב לבצע מעשה מיני בילד (אף כי שלל אפשרות שיפגע במי מנכדיו). על רקע כל אלה, רמת המסוכנות נותרה גבוהה, ויחידת הפיקוח המליצה על הארכת המגבלה לעניין שהות עם קטינים מבני משפחתו הקרובה בנוכחות בגיר נוסף עד לתום תקופתו של צו הפיקוח הקבוע.

לא נעלמה מעיני טענת הסגור לפיה מאז אוקטובר 2012 המשיב נותר בתקופת ביניים עד הוצאת הצו הארעי ללא שהמגבלה הנדונה היתה בתוקף. בהתייחס לכך אומר כי בהתאם לסעיף 14(ב) לחוק רשאי בית-המשפט להאריך את הצו גם לא בתוך תקופת המגבלה מטעמים מיוחדים שירשמו. נוכח הפרת צו הפיקוח ורמת המסוכנות הגבוהה, אני סבורה כי טעמים מיוחדים כאלה מתקיימים בנסיבות העניין.

אשר לבקשתו החלופית של הסגור להסיר את המגבלה בכל הנוגע לבנו של הקטין בן ה-14 (להבדיל מנכדיו הצעירים), אציין כי גורמי המקצוע לא הבחינו בין גילאי הקטינים, ולא קבעו כי רמת המסוכנות של המשיב נמוכה יותר כאשר מדובר בקטין מעל לגיל 14. אין ביכולתי שלי לקבוע כן, בשים לב ליתר האינדקציות עליהן עמדת לעיל.

8. באיזון הכולל בין מכלול השיקולים, ובלא להקל ראש בפגיעה בחירותו של המשיב, אני סבורה כי נוכח רמת המסוכנות הגבוהה ויתר נסיבות העניין, יש להיעתר באופן מלא לבקשת המדינה להארכת ההגבלה לפיה המשיב יוכל לשהות עם קטינים שהינם בני משפחה מהמעגל הקרוב, רק בנוכחות בגיר נוסף המודע לעבירה ולמגבלה. המגבלה הנדונה תוארך עד תום תקופת הפיקוח שנקבעה בהחלטת כב' השופט ל-רן מיום 4.10.2011 (קרי, עד יום 4.10.2015). למען הסר ספק, יובהר כי יתר תנאי הפיקוח אשר נקבעו בהחלטת השופט ל-רן מיום 4.10.2011 כמפורט בפסקה 2 לעיל, נותרים על כנם.

המזכירות תעביר העתק פרוטוקול זה ליחידת הפיקוח.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשע"ג, 03 ספטמבר 2013, בהעדר הצדדים.

[בית משפט השלום](#) | [בית משפט המחוזי](#) | [בית משפט העליון](#) | [בית הדין האיזורי לעבודה](#) | [בית הדין הארצי לעבודה](#) | [בית הדין לשכירות](#) | [בית משפט לעניינים מינהליים](#) | [בית משפט לעניינים כלכליים](#) | [בית המשפט לתביעות קטנות](#)

©2011-2017 ruling.co.il. כל הזכויות שמורות. | [עמוד הבית](#) | [תנאי שימוש](#) | [צור קשר](#)